

Forfatter: Thoresen, Anna Magdalene

Titel: BREV TIL: Reinhardt, Mathilde Wilhelmine FRA: Thoresen, Anna Magdalene (1877-05-30)

Citation: Thoresen, Anna Magdalene: "BREV TIL: Reinhardt, Mathilde Wilhelmine FRA: Thoresen, Anna Magdalene (1877-05-30)", i *Breve fra Magdalene Thoresen 1855-1901*, Gyldendalske Boghandel, s. 182. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001830099-000-shoot-L0018300990000063.pdf> (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Magdalene Thoresen 1855-1901

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Til Samme.

Zürich, 30. Maj 1877.

Endelig skriver jeg Dig til med Sommeren omkring mig, iført den mildeste, smukkeste Dragt og saa frisk, som kun Fjældnaturen kan præstere den. Men den er ogsaa dyrekøbt; thi, uagtet Naturen alt i to Maaneder har staaet i fuldeste blomstrende Foraarspragt, har det dog været saa koldt og saa megen kold og regnfuld Luft, at man ved en stille Gerning „inden Døre“ har ganske ligefrem lidt Ondt, ja, indtil Sygdom. Ude derimod har man jo mellem Bygerne kunnet indaande en prægtig Luft, at sige: de, som kunne taale Regnlufften — jeg kan det slet ikke. Regnvejret skal være meget sommervarmt, naar det ikke skal forkøle mig. Summa summarum: jeg har havt det slet, men er nu som Insektet i en Vanddraabe, naar Solen spiller paa den:s. 183glad ene og alene ved Livet, følede det godt at være til.

Jeg har i denne Tid oplevet saamegen Sindsbevægelse. Naar et Arbejde i den Grad antager Liv og Selvsændighed, efterat det er udgaaet fra Ens Haand som færdigt, saasom det er Tilfældet med et Teaterstykke, da staaer man overfor det med en langt større Angest og Glæde end f. Ex. [over for] en Fortælling. Stykket har jo gjort Lykke — der er ingen Tvivl længer — men dog ikke, som jeg havde troet, i det almene Publikum, men i en udvalgt Kres, altsaa som „Et rigt Parti“. Det lader til, at jeg skal bevæge mig i „den udvalgte Kres“, der desværre altid er noget liden. — Jeg har idag havt et meget hyggeligt lidet Brev fra Hegel, der sender mig en Kritik i det norske „Aftenbladet“. Den er godt skreven og giver mig al den Ære, jeg fortjener, og lader falde enkelte gode Vink, som jeg agter at følge.

58 Aar bliver jeg paa Søndag — er jeg, naar Du læser disse Linier, altsaa kun to Aar tilbage til det 60de, og det er en høj Alder. Aldrig havde jeg troet, da jeg i mine unge Aar stormede løs paa Livet, at det skulde kunne holde ud saa længe. Men, Gud ske Lov, jeg er af dem, som satte for meget Vildrede omkring mig til, at ikke Vorherre skulde give Tid at bringe det i Orden, før jeg gik fra det.

Nu noget Andet! Man har da i Christiania til Indtægt for Forfatterinden opført „Inden Døre“ tredie Gang — for daarligt Hus, og selvfølgelig har jeg faaet et miserabelt Honorar. Først græd jeg s. 184nogle af den Slags bitre Taarer, der ligesom tæres ud af Hjærtet; men Tæring i Hjærtet er min Død, og jeg vil leve; følgelig gjorde jeg en Vending og sagde til det højstærede norske Publikum: „Rejs til Helvede! Jeg gaaer en anden Vej!“ — Har netop nu faaet Bjørnsons „Kongen“; hvilken Bundaffektation i Skrivemaaden!

Under Semestret i Efteraaret 1877 tog Moder og Søn sig en Ferie. Fru Thoresen rejste til Kjøbenhavn, dels for at besøge sin gifte Datter og sine Venner, dels for at virke for sit ny Drama „Inden Døre“, som jo ogsaa blev antaget til Opførelse paa det kgl. Teater. Sønnen Axel gik til Bergen for at hilse paa Venner og Kammerater, men fulgte først Moderen til Kjøbenhavn. I Oktober var de atter i Zürich.